

Sygn. akt VIII C 37/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 20 lipca 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: Sędzia Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 lipca 2020 roku w Ł.

sprawy z powództwa A. G.

przeciwko (...) spółka z o.o. w Ł.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) spółka z o.o. w Ł. na rzecz powódki A. G. kwotę 15.383,51 zł (piętnaście tysięcy trzysta osiemdziesiąt trzy złote pięćdziesiąt jeden groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 8 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty,

2. umarza postępowanie w zakresie kwoty 2.176,49 zł (dwa tysiące sto siedemdziesiąt sześć złotych czterdzieści dziewięć groszy),

3. zasądza od pozwanego (...) spółka z o.o. w Ł. na rzecz powódki A. G. kwotę 2.848,79 zł (dwa tysiące osiemset czterdzieści osiem złotych siedemdziesiąt dziewięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu,

4. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi:

a) od powódki A. G. kwotę 137,35 zł (sto trzydzieści siedem złotych trzydzieści pięć groszy),

b) od pozwanego (...) spółka z o.o. w Ł. kwotę 919,23 zł (dziewięćset dziewiętnaście złotych dwadzieścia trzy grosze)

tytułem tymczasowo poniesionych kosztów sądowych.

Sygn. akt VIII C 37/18

UZASADNIENIE

W dniu 29 grudnia 2017 roku powódka A. G., reprezentowana przez pełnomocnika będącego adwokatem, wytoczyła przeciwko pozwanemu (...) spółka z o.o. w Ł. powództwo o zapłatę kwoty 17.560 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty, a także wniosła o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powódka podniosła, iż zawarła z pozwaną spółką umowę kupna drzwi pokojowych, łazienkowych i prowadzących do garażu wraz z ich montażem za kwotę 17.560 zł. Powyższa kwota została zapłacona w 3 częściach, w dniu podpisania umowy, czyli 2 czerwca 2017 r.- 12.000 zł, w dniu 20 lipca 2017 r.- 4.000 zł, a pod koniec sierpnia 2017 r. została przekazana kwota 1.560 zł. Zakupione drzwi zostały dostarczone do domu powódki w dniu 24 lipca 2017 r. Pomimo dokonania wcześniej pomiarów, szerokość futryn nie odpowiadała szerokości ścian, co wykluczyło ich zamontowanie w wejściu do łazienki technicznej. W przypadku pozostałych futryn ich boczne ściany, opaski, są ruchome. Klamki do drzwi są zardzewiałe. Wobec tego pismami z dnia 2 i 18 października 2017 r. powódka wezwała (...) spółka z o.o. do montażu futryny w drzwiach do łazienki technicznej i pozostałych futryn, montażu

listew przypodłogowych, wykonania zaprawek malarskich i wymiany wadliwych klamek. W dniu 5 października 2017 r. zostały przeprowadzone oględziny zgłoszonych przez powódkę wad przez pracownika firmy (...), które wykazały nieprawidłowy montaż drzwi oraz uszkodzenia ich narożników i brudne uszczelki. Protokół z oględzin został przekazany pozwanej spółce. W dniu 4 listopada 2017 r. zostały przeprowadzone kolejne oględziny, tym razem przez pracownika pozwanego, T. F.. Wobec nieusunięcia wad, w dniu 23 listopada 2017 r. powódka złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży i wniosła o zwrot ceny zakupu.

(pozew k. 5- 7)

W piśmie procesowym z dnia 13 lipca 2018 r. pełnomocnik powódki cofnął powództwo co do kwoty 85,49 zł ze zrzeczeniem się roszczenia, ponieważ trzeci raz powódka przekazała pozwanemu kwotę 1.474,51 zł, a nie jak to wskazano w uzasadnieniu pozwu kwotę 1.560 zł. W ocenie powódki przysługiwało jej uprawnienie do odstąpienia od umowy w całości pomimo, że tylko część kupionych od pozwanego rzeczy było wadliwych. W tym zakresie powódka powołała się na treść Dyrektywy 1999/44/WE. Poza tym drzwi były zamówione celem wyposażenia nowo wybudowanego domu, a odstąpienie od umowy tylko w zakresie części drzwi i klamek doprowadziłoby do sytuacji, w której na miejsce wadliwych zamontowano by nowe drzwi i klamki nie pasujące do pozostałych lub powódka byłaby zmuszona do wymiany na własny koszt wszystkich drzwi i klamek.

(pismo procesowe k. 54- 55)

Na rozprawie w dniu 10 sierpnia 2018 r. pełnomocnik powódki cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie kwoty 2.091 zł tytułem ceny za schody oświadczając przy tym, że powódka nie chce ich demontażu. Pozwana spółka reprezentowana przez pełnomocnika będącego adwokatem, wniosła o oddalenie powództwa.

(protokół rozprawy k. 74- 78)

W toku dalszego postępowania stanowiska procesowe stron nie uległy zmianie.

(protokół rozprawy k. 174- 175)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W czerwcu 2017 r. A. G. zawarła z (...) spółka z o.o. w Ł. umowę kupna drzwi pokojowych, łazienkowych (2 sztuki) i prowadzących do garażu (1 sztuka) wraz z ich montażem za kwotę 17.474,51 zł. Łącznie powódka kupiła 9 sztuk drzwi firmy (...) wraz z klamkami firmy (...). Powyższa kwota została zapłacona w 3 częściach, a mianowicie w dniu podpisania umowy- 12.000 zł, w dniu 20 lipca 2017 r.- 4.000 zł, a pod koniec sierpnia 2017 r. została przekazana kwota 1.474,51 zł.

(zeznania powódki k. 174 v. w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami z k. 75, dowody wpłat k. 20)

Koniecznych pomiarów otworów drzwiowych i grubości ścian dokonał T. F. w obecności pracowników zatrudnionych przez powódkę, P. Z. i mężczyzny o imieniu P.. Po dokonaniu pomiarów A. F. zamówiła drzwi wraz z ościeżnicami.

(zeznania powódki k. 174 v. w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami z k. 75, zeznania świadka T. F. k. 110)

Zakupione drzwi zostały dostarczone do domu powódki w dniu 24 lipca 2017 r przez T. F.. Powódka podpisała protokół dostarczenia towaru. Z uwagi na brak pracowników pozwanego montaż rozpoczął się pod koniec lipca 2017 r. Montażu dokonywał A. wraz z pomocnikiem. Pierwszego dnia mężczyźni zamontowali 7 ościeżnic, gdyż ościeżnica do garderoby była zbyt duża, a w łazience była zbyt szeroka belka. W związku z tym pracownicy pozwanej spółki zabrali ze sobą niepasujące ościeżnice, aby je zareklamować. Po upływie kilku dni, po wyschnięciu pianki montażowej, A. rozpoczął montaż skrzydeł drzwi. Po przyjechaniu na miejsce montażu A. G. stwierdziła, że dolne krawędzie w 3 skrzydłach drzwi zostały uszkodzone. Po uzgodnieniu z pracownikiem pozwanego, A. W., powódka przesłała zdjęcia uszkodzeń. Pod koniec sierpnia 2017 r. montażysta założył ościeżnicę w garderobie, gdzie zawiesił również skrzydło i założył klamki.

Natomiast ościeżnica w łazience technicznej nie została zamontowana, gdyż belka była nadal zbyt duża. We wrześniu 2017 r. powódka kilkakrotnie starała się skontaktować z A. F., gdyż chciała dokonać montażu listew przypodłogowych przez pracowników, którzy zamierzali podjąć kolejne zlecenie za granicą.

(zeznania powódki k. 174 v. w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami z k. 75- 76, potwierdzenie dostawy k. 21)

Wobec tego pismami z dnia 2 i 18 października 2017 r. powódka wezwała (...) spółka z o.o. do montażu futryny w drzwiach do łazienki technicznej, dokończenia montażu pozostałych futryn, montażu listew przypodłogowych, wykonania zaprawek malarskich i wymiany wadliwych klamek T..

(pismo pełn. powódki k. 10- 11, k. 14- 15)

W dniu 5 października 2017 r. zostały przeprowadzone oględziny zgłoszonych przez powódkę wad przez pracownika firmy (...), B. W., które wykazały nieprawidłowy montaż drzwi, uszkodzenia ich narożników i brudne uszczelki, a także brak kotew pod uszczelkami we wszystkich ościeżnicach i pianowanie wyłącznie punktowe oraz brak elementu ościeżnicy, który wyklucza zakończenie prac montażowych. Protokół z oględzin został przekazany pozwanej spółce.

(zeznania powódki k. 174 v. w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami z k. 76- 77, protokół wizyty oględzinowej k. 22- 23)

W dniu 4 listopada 2017 r. zostały przeprowadzone kolejne oględziny, tym razem przez pracownika pozwanego, T. F..

(zeznania powódki k. 174 v. w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami z k. 77, notatka ze spotkania k. 72- 73)

Wobec nieusunięcia wad, w dniu 23 listopada 2017 r. powódka złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży. Drugim pismem z tego samego dnia A. G. wezwała pozwanego do zwrotu kwoty 17.560 zł tytułem zapłaconej ceny, wyznaczając termin 7 dni od daty otrzymania wezwania. Pismo zostało odebrane przez pozwanego w dniu 30 listopada 2017 r.

(pismo powódki k. 16 i k. 17, wydruk ze strony internetowej k. 18- 19)

Montaż żadnej ościeżnicy i skrzydła nie został zakończony. Nie zastosowano łączników mechanicznych, o których mowa w pkt. 13 instrukcji montażu. W przypadku drzwi oznaczonych w opinii biegłego nr 1 doprowadziło to do ścięcia pianki poliuretanowej i wypadnięcia ościeżnicy. Jest to wada usuwalna poprzez zdemontowanie wszystkich ościeżnic, maskownic i skrzydła, po czym dokonanie montażu zgodnie z instrukcją. Jednocześnie jest to wada istotna, gdyż obecny stan nie pozwala na bezpieczne użytkowanie stolarki- skrzydło może wypaść razem z ościeżnicą. Kolejną wadą są luźne maskownice, gdyż do żadnej z nich nie zastosowano kleju, o którym mowa w pkt. 17 instrukcji montażu. Wada pozwoli się usunąć poprzez ponowny montaż opasek maskujących. Również w tym przypadku jest to wada istotna. Poza tym nie wykonano regulacji skrzydeł drzwiowych oraz uruchomienia zamków we wszystkich drzwiach, co stanowi wadę usuwalną, ale nie istotną, gdyż po prawidłowym montażu można wykonać regulację. Ostatnią wadą są wypaczenia dolnych fragmentów ościeżnic na skutek działania wilgoci oraz uszkodzenie mechaniczne skrzydła nr 1 na skutek ocierania o podłogę, przy czym jest to wada nieusuwalna, gdyż należy kupić nowe ościeżnice i skrzydło drzwi. Jest to wada istotna, ponieważ obniża wartość estetyczną stolarki, ale nie wpływa na możliwość użytkowania zgodnie z przeznaczeniem. Pozwana spółka wykonała montaż drzwi niezgodnie z instrukcją montażu, ponieważ nie zastosowano pełnego pianowania ościeża i łączników mechanicznych oraz nie przyklejono maskownic. W związku z tym należy zdemontować wszystkie drzwi i zamontować ponownie.

(opinia biegłego z zakresu budownictwa k. 120- 132)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z powołanych dokumentów, które nie budziły wątpliwości co do prawidłowości ich sporządzenia. Za podstawę ustaleń faktycznych Sąd przyjął ponadto dowód z przesłuchania powódki oraz opinii biegłego z zakresu budownictwa, a w niewielkiej części również dowód z zeznań świadka T. F..

Oceniając pisemną opinię biegłego R. P. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zawartych w jej treści wniosków, opinia ta jest bowiem rzetelna, jasna, logiczna oraz w sposób wyczerpujący objaśniająca budzące wątpliwości kwestie. Wydając opinie biegły oparł się na zgromadzonym w aktach sprawy materiale dowodowym, a także na przeprowadzonych w dniu 30 września 2019 r. oględzinach. Co istotne opinia biegłego nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania, w tym również przez pozwaną spółkę, pomimo niekorzystnych dla niej wniosków płynących z opinii.

Z kolei zeznania świadka T. F. tylko w części mogły stać się podstawą ustaleń faktycznych, gdyż w świetle opinii biegłego z zakresu budownictwa, zeznań powódki, a w dalszej kolejności również wobec treści protokołu sporządzonego przez pracownika firmy (...), relacja świadka o prawidłowym wykonaniu montażu drzwi brzmi zupełnie niewiarygodnie. Skoro montaż żadnej pary drzwi nie został zakończony, do montażu nie zastosowano łączników mechanicznych ani kleju, o których mowa w instrukcji, to twierdzenia świadka o zbyt małej grubości muru do założenia ościeżnic w drzwiach łazienki technicznej, nie ma znaczenia dla oceny zasadności powództwa. Również zeznania przesłuchanego w charakterze strony M. F. nie mogły posłużyć do ustalenia stanu faktycznego w sprawie, gdyż prezes zarządu pozwanej spółki był tylko obecny podczas dostawy kupionych drzwi, nie sporządził żadnego pisma w sprawie, a całą wiedzę czerpał z relacji pracowników T. D..

Na rozprawie w dniu 6 lipca 2020 r. Sąd pominął dowód z przesłuchania świadków B. W. i P. Z.. W przypadku pierwszego z wymienionych świadków decyzja wynikała z niewskazania przez pełnomocnika pozwanego w określonym terminie 14 dni jego aktualnego adresu zamieszkania. W przypadku wniosku o przesłuchanie P. Z. należy przypomnieć, że w piśmie z dnia 17 września 2018 r. pełnomocnik pozwanej wskazał na potrzebę przeprowadzenia dowodu z jego zeznań na okoliczność, kto przygotowywał otwory drzwiowe, jakie prace były wykonywane po dostarczeniu drzwi oraz przebiegu montażu przedmiotowych drzwi. W związku z treścią niekwestionowanej przez stronę pozwaną opinii biegłego z zakresu budownictwa, z której jasno wynika, że montaż drzwi został wykonany niezgodnie z instrukcją montażu, gdyż nie zastosowano pełnego pianowania ościeża i łączników mechanicznych oraz nie przyklejono maskownic, wskazane przez pełnomocnika pozwanego okoliczności są nieistotne i nieprzydatne dla rozstrzygnięcia zasadności powództwa. Tym bardziej, że P. Z. wykonywał inne prace remontowe w domu powódki nie związane bezpośrednio z montażem drzwi. Jedynie na marginesie można wskazać, że P. Z. był kilkakrotnie wzywany do stawienia się na rozprawie i za każdym razem usprawiedliwiał swoją nieobecność zatrudnieniem poza granicami kraju.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo po dokonanej modyfikacji, jest zasadne w całości.

Na wstępie należy zauważyć, że najpierw w piśmie procesowym z dnia 13 lipca 2018 r. pełnomocnik powódki cofnął powództwo co do kwoty 85,49 zł ze zrzeczeniem się roszczenia, ponieważ trzeci raz powódka przekazała pozwanemu kwotę 1.474,51 zł, a nie jak to wskazano w uzasadnieniu pozwu kwotę 1.560 zł., a następnie na rozprawie w dniu 10 sierpnia 2018 r. pełnomocnik powódki cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie kwoty 2.091 zł tytułem ceny za schody oświadczając przy tym, że powódka nie chce ich demontażu. Skuteczność cofnięcia pozwu normuje art. 203 k.p.c. Zgodnie z treścią wskazanego przepisu pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Zgodnie z treścią art. 203 § 4 k.p.c. cofnięcie powództwa jest niedopuszczalne, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, iż taka czynność byłaby niezgodna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzałaby do obejścia prawa. W niniejszej sprawie strona powodowa cofnęła częściowo pozew ze zrzeczeniem się roszczenia, a zdaniem Sądu cofnięcie nie było sprzeczne z prawem ani zasadami współżycia społecznego, nie zmierzało także do obejścia prawa. Wobec powyższego Sąd postanowił jak w pkt 2 sentencji na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w związku z art. 203 § 1 i § 4 k.p.c.

W niniejszej sprawie znajdują zastosowanie przede wszystkim postanowienia zawartej przez strony umowy sprzedaży i umowy o dzieło, jak również przepisy Kodeksu cywilnego o umowie o dzieło. Zgodnie z treścią przepisu art. 627 k.c., przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający

do zapłaty wynagrodzenia. O zakwalifikowaniu umowy do danego typu, decyduje zaś jej treść ustalona przez strony. Umowa o dzieło jest umową określonego rezultatu (ma na celu wytworzenie dzieła, tu: montaż drzwi zewnętrznych).

W niniejszej sprawie okoliczności zawarcia umowy oraz jej główne postanowienia były między stronami niesporne. Na mocy przedmiotowej umowy pozwany sprzedał oraz zobowiązał się dostarczyć do mieszkania pozwanej drzwi wewnętrzne wraz z ościeżnicami i dokonać ich montażu. Zawarcie umowy zostało poprzedzone dokonaniem pomiarów otworów drzwiowych w domu powódki. Wątpliwości nie budziło również, że pomimo zgłoszenia wad i wezwania pismami z dnia 2 i 18 października 2017 r. (...) spółka z o.o. do montażu futryny w drzwiach do łazienki technicznej, dokończenia montażu pozostałych futryn, montażu listew przypodłogowych, wykonania zaprawek malarskich i wymiany wadliwych klamek T., strona pozwana nie dokonała usunięcia wad dzieła. Wobec nieusunięcia wad, w dniu 23 listopada 2017 r. powódka złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży. Drugim pismem z tego samego dnia A. G. wezwała pozwanego do zwrotu kwoty 17.560 zł tytułem zapłaconej ceny, wyznaczając termin 7 dni od daty otrzymania wezwania.

Nie może budzić wątpliwości, że to na pozwanym, będącym profesjonalistą, ciążyła powinność prawidłowego zamontowania drzwi. Pozwany przyjął zlecenie na dostarczenie i montaż drzwi wraz z ościeżnicami, przez co należy rozumieć, iż zobowiązał się dokonać tego montażu w sposób zgodny ze sztuką montażu drzwi i tak, aby zamontowane drzwi działały w pełni sprawnie. Niestety strona pozwana wykonała swoje zobowiązanie wadliwie. Jak wynika wprost z opinii biegłego z zakresu budownictwa montaż żadnej ościeżnicy i skrzydła nie został zakończony. Nie zastosowano łączników mechanicznych, o których mowa w pkt. 13 instrukcji montażu. W przypadku drzwi oznaczonych w opinii biegłego nr 1 doprowadziło to do ścięcia pianki poliuretanowej i wypadnięcia ościeżnicy. Jest to wada usuwalna poprzez zdemontowanie wszystkich ościeżnic, maskownic i skrzydła, po czym dokonanie montażu zgodnie z instrukcją. Jednocześnie jest to wada istotna, gdyż obecny stan nie pozwala na bezpieczne użytkowanie stolarki- skrzydło może wypaść razem z ościeżnicą. Kolejną wadą są luźne maskownice, gdyż do żadnej z nich nie zastosowano kleju, o którym mowa w pkt. 17 instrukcji montażu. Wada pozwoli się usunąć poprzez ponowny montaż opasek maskujących. Również w tym przypadku jest to wada istotna. Poza tym nie wykonano regulacji skrzydeł drzwiowych oraz uruchomienia zamków we wszystkich drzwiach, co stanowi wadę usuwalną, ale nie istotną, gdyż po prawidłowym montażu można wykonać regulację. Ostatnią wadą są wypaczenia dolnych fragmentów ościeżnic na skutek działania wilgoci oraz uszkodzenie mechaniczne skrzydła nr 1 na skutek ocierania o podłogę, przy czym jest to wada nieusuwalna, gdyż należy kupić nowe ościeżnice i skrzydło drzwi. Jest to wada istotna, ponieważ obniża wartość estetyczną stolarki, ale nie wpływa na możliwość użytkowania zgodnie z przeznaczeniem. Pozwana spółka wykonała montaż drzwi niezgodnie z instrukcją montażu, ponieważ nie zastosowano pełnego pianowania ościeża i łączników mechanicznych oraz nie przyklejono maskownic. W związku z tym należy zdemontować wszystkie drzwi i zamontować ponownie. Wnioski biegłego R. P. znajdują swoje potwierdzenie w treści protokołu sporządzonego przez pracownika firmy (...) w wyniku oględzin przeprowadzonych w dniu 5 października 2017 r. W protokole potwierdzono nieprawidłowy montaż drzwi, uszkodzenia ich narożników i brudne uszczelki, a także brak kotew pod uszczelkami we wszystkich ościeżnicach i pianowanie wyłącznie punktowe oraz brak elementu ościeżnicy, który wyklucza zakończenie prac montażowych. Reasumując Sąd uznał, że oddane przez pozwanego dzieło posiada wady w związku z czym, po stronie powódki ukonstytuowało się uprawnienie do złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy.

Godzi się przypomnieć, że w myśl art. 638 § 1 k.c., do odpowiedzialności za wady dzieła stosuje się odpowiednio przepisy o rękojmi przy sprzedaży. Odpowiedzialność przyjmującego zamówienie jest wyłączona, jeżeli wada dzieła powstała z przyczyny tkwiącej w materiale dostarczonym przez zamawiającego. Zgodnie zaś z treścią art. 556¹ § 1 k.c., wada fizyczna polega na niezgodności rzeczy sprzedanej z umową. W szczególności rzecz sprzedana jest niezgodna z umową, jeżeli:

1. nie ma właściwości, które rzecz tego rodzaju powinna mieć ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub przeznaczenia;
2. nie ma właściwości, o których istnieniu sprzedawca zapewnił kupującego, w tym przedstawiając próbkę lub wzór;

3. nie nadaje się do celu, o którym kupujący poinformował sprzedawcę przy zawarciu umowy, a sprzedawca nie zgłosił zastrzeżenia co do takiego jej przeznaczenia;

4. została kupującemu wydana w stanie niezupełnym.

Rzecz sprzedana ma wadę fizyczną także w razie nieprawidłowego jej zamontowania i uruchomienia, jeżeli czynności te zostały wykonane przez sprzedawcę lub osobę trzecią, za którą sprzedawca ponosi odpowiedzialność, albo przez kupującego, który postąpił według instrukcji otrzymanej od sprzedawcy (art. 556¹ § 3 k.c.). Do rękojmi przy dziele zastosowanie znajdują także przepisy o rękojmi przy sprzedaży, które dotyczą terminów zawitych do wykonania uprawnień z tytułu rękojmi (art. 568 i 576 k.c.). Jeżeli chodzi o uprawnienia przysługujące zamawiającemu z tytułu rękojmi za wady dzieła, to wskutek odpowiedniego stosowania uprawnień przy rękojmi przy sprzedaży zamawiający może złożyć oświadczenie o obniżeniu wynagrodzenia za dzieło albo odstąpieniu od umowy, chyba że przyjmujący zamówienie niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla zamawiającego usunie wadę. Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli wada dzieła była już usuwana przez przyjmującego zamówienie albo przyjmujący zamówienie nie uczynił zadość obowiązkowi usunięcia wady. Kupujący nie może odstąpić od umowy o dzieło, jeżeli wada jest nieistotna (art. 560 § 4 w zw. z art. 638 k.c.). Przenosząc powyższe na grunt omawianej sprawy powtórzyć należy, że powódka zgłosiła żądanie usunięcia wad w pismach z 2 i 18 października 2017 r., a więc niewątpliwie zachowała termin z art. 568 k.c. O czym była już mowa, nie budzi także wątpliwości, że stwierdzone przez powódkę wady miały istotny charakter, gdyż chociażby montaż żadnej ościeżnicy nie został zakończony z uwagi na niezastosowanie łączników mechanicznych, o których mowa w instrukcji montażu. Powyższa wada nie pozwala na bezpieczne użytkowanie stolarki, gdyż skrzydło może wypaść razem z ościeżnicą. Również dwie pozostałe wady stwierdzone przez biegłego, a mianowicie luźne maskownice i wypaczenia dolnych fragmentów ościeżnic, należy uznać za istotne. W konsekwencji powódka była uprawniona do złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy, co powódka uczyniła w treści pisma z 23 listopada 2017 r.

Podkreślić należy, że strona powodowa miała prawo, oprócz żądania należności głównej, żądać za czas opóźnienia odsetek w umówionej wysokości, jako że przepis art. 481 k.c. obciąża dłużnika obowiązkiem zapłaty odsetek bez względu na przyczyny uchybienia terminu płatności sumy głównej. Sam fakt opóźnienia przesądza, że wierzycielowi należą się odsetki. Dłużnik jest zobowiązany uiścić je, choćby nie dopuścił się zwłoki w rozumieniu art. 476 k.c., a zatem nawet w przypadku gdy opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności i choćby wierzyciel nie doznał szkody. Odpowiedzialność dłużnika za ustawowe odsetki w terminie płatności ma zatem charakter obiektywny. Do jej powstania jedynym warunkiem niezbędnym jest powstanie opóźnienia w terminie płatności. Zgodnie z treścią § 2 art. 481 k.c. jeżeli strony nie umówiły się co do wysokości odsetek z tytułu opóźnienia lub też wysokość ta nie wynika ze szczególnego przepisu, to wówczas wierzycielowi należą się odsetki ustawowe za opóźnienie. Strona powodowa dochodziła zasadnie zapłaty kwoty 15.383,51 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty, gdyż wobec nieusunięcia wad, w dniu 23 listopada 2017 r. powódka złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży, a drugim pismem z tego samego dnia A. G. wezwała pozwanego do zwrotu kwoty 17.560 zł tytułem zapłaconej ceny, wyznaczając termin 7 dni od daty otrzymania wezwania. Pismo zostało odebrane przez pozwanego w dniu 30 listopada 2017 r. Zatem faktycznie pozwany od dnia 8 grudnia 2017 r. pozostawał w zwłoce ze zwrotem ceny.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 15.383,51 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto w oparciu art. 100 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. Strona powodowa wygrała sprawę w 87 %, gdyż cofnęła powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie kwoty 2.176,49 zł nie w wyniku częściowego spełnienia świadczenia, a na skutek rezygnacji z odstąpienia od umowy w zakresie zakupu i montażu schodów oraz błędnego wskazania kwoty zapłaconej na rzecz pozwanej spółki. Zatem w części w jakiej powódka cofnęła powództwo powinna być traktowana, jako strona która przegrała postępowanie i dlatego tylko w 87 %, a nie w całości należy się jej zwrot kosztów procesu.

Koszty powódki obejmowały: opłatę sądową od pozwu – 300 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w stawce minimalnej – 3.600 zł (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie), opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł, łącznie 3.917 zł.

Z kolei na koszty pozwanej złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika w stawce minimalnej – 3.600 zł (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie) oraz zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego- 700 zł, łącznie 4.300 zł.

Całość poniesionych przez strony kosztów procesu wyniosła 8.217 zł, a zatem powódka winna ponieść z powyższego tytułu kwotę 1.068,21 zł, a pozwany kwotę 7.148,79 zł. Mając na uwadze powyższe należało zasądzić od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.848,79 zł, stanowiącą różnicę pomiędzy kosztami faktycznie poniesionymi, a kosztami, które strona pozwana powinna ponieść (7.148,79 zł- 4.300 zł).

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z art. 98 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. Sąd nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi: od powódki kwotę 137,35 zł, od pozwanego kwotę 919,23 zł, tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych. Wymienione kwoty stanowiły odpowiednio 13 % i 87 % wysokości wynagrodzenia biegłego z zakresu budownictwa, czyli 1.056,59 zł, poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji wyroku.